

T142247

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ พัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ ปีการศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพฯ ที่มีคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของโคลเบิร์ต ต่ำกว่าจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ ในระดับที่ 2 ขั้นที่ 4 ลงมา จำนวน 16 คน ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายโดยสอบถามความสมัครใจในการเข้ารับการทดลอง แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย แบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และโปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ โดยทำการทดลองโปรแกรม 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ติดต่อกัน 4 สัปดาห์ การทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purpose of this research was to study the effects of emotional program on moral reasoning development of Matthayomsuksa IV Students of Praharutai Convent Bangkok, in the academic year 2002. The sample used in study consisted of 16 students, who had done the score of program on moral reasoning development of Kohlberg's Theory less than the standard score of the forth level. Simple random sampling technique was used and separated them into two groups, eight in the experimental group and eight in the control group. The questionnaires on moral reasoning and emotional program were used as the instrument of the study. The researcher used the emotional program twelve times, three times a week and 60 minutes for each time. The experiment was divided in to three periods, pre-experimental, post-experimental and follow-up. The statistical device used for the data analysis was the Two-factor ANOVA.

The results of the research revealed that the interaction between the method and the duration of the experiment was found of being statistically significant at .05 level. The students who were under the emotional program could use moral reasoning during the post-experimental and the follow-up periods higher than during the pre-experimental period and also higher than the students in the control group with the statistical significance of .05 level.